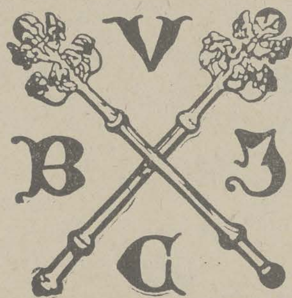

V
B J
C

OPISANIE POGRZEBU J. W. J. MCI PANI ANNY z POTOCKICH MNISZKOWY

CHORĄZYNY NADWORNEY KORONNEY

w PRZEMYSLU,
w Drukarni J. K. MCI Roku Pańſkiego 1758.

OPISANIE
CZTERODNIOWEGO POGRZEBU
S. P.
JASNIE WIELMOZNEY IMCI PANI
ANNY
z POTOCKICH
MNISZKOWY,
CHORĄZYNY NADWORNEY KORONNEY, STAROSCINY MOSTOWSKIEY,
W Kościele Przemyſkim WW. OO. Dominikanow zaczętego
4. *dniá Wrześniá, Roku Páńſkiego* 1758.

WYſokie urodzenie, przednie tálentá, á ná wybor cnotliwe przymioty ś. p. J. W. IMść Páni CHORĄZYNY Nadworney Koronney iáko nie pomierny z Jey niedoyźrzałey śmierci ſprawiły żál, ták wdzięczną krótkiego życia pamięć: dlá którey pomnożenia, y wiekopomney konſerwacyi umyślił ten, ktory miał ſtaranie aktu pogrzebowego, opiſanie, y wyobrażenie iego ná publiczny wyſtawić widok, lubo dla ſzczupłości czaſu, tak co do relacyi otymże akcie, iako co do koperſztychow apparencyi iego, niemogło to *opus* wydane bydz doſkonaley.

W wſpaniałym WW.OO.Dominikanów Kościele *ordine Toſcano* długim ná łokci 60. (: w którym ieſt Grób J. J. WW. MNISZKOW, teraz dlá drogiego depozytu Ciáłá tey Páni odnowiony, y ozdobiony:) dlá wielu Káplic, á nie równego do nich weyściá mniey ſpoſobnym do meblowánia, wſzyſtkie między pilaſtrami y filarami chorowemi ściany muſiały bydź z tábulát wyrobione, dlá czego wyſtroiony y przyozdobiony Kościoł zdawał ſię cále inny. Był tedy cáły Kościoł Adamaſzkiem karmazynowym wymeblowany, ſtoſuiąc ſię zupełnie do ścián, piláſtrow, y innych proiektur Toſcańſkiey Architektury, które piláſtry od Kápitellów (ná ten Akt umyślnie wyzłoconych:) áż do bázów liſztwámi złotemi, á ná nich lámpámi oliwnemi ádornowane były, ná tychże piláſtrach wiſiały wielkie y kſztałtne zwierciadłowe luſtrá świecami iarzęcemi obiaśnione. Między piláſtrami ná ścianach pod Koronami Królewſkiemi pawilony, u których wierzchy były złotego koloru, kwiát Adamaſzkowy złotem graderowany, pod niemi záś kompardymenta złote, ná ktorych widziec było Herby FAMILII z JJ. WW. Ich Mciom Páń-

 ſtwem

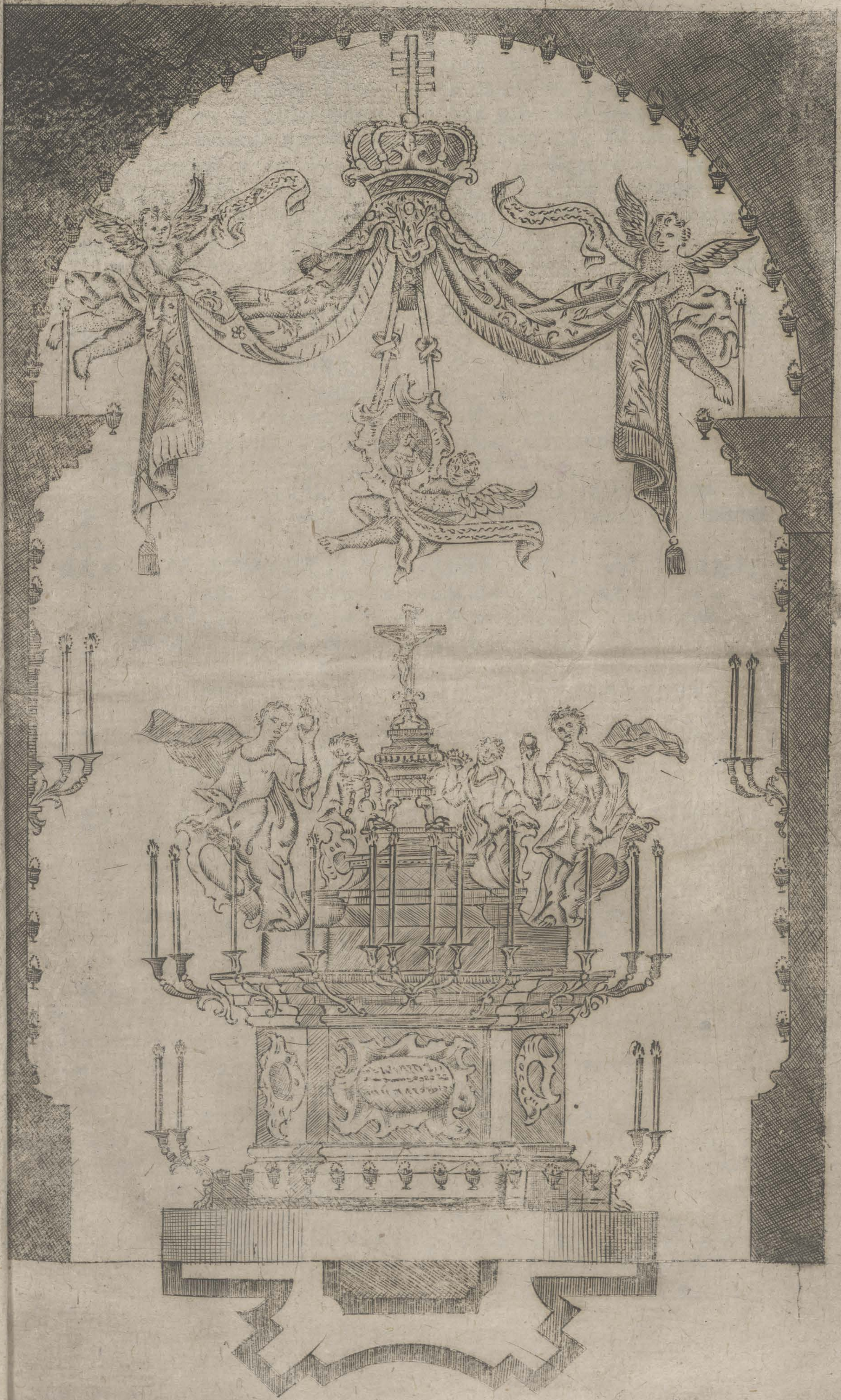
ſtwem CHORĄSTWEM Nádw: Koron: ſkolligowanych oświecone oliwnemi lampami, pod Kompardymentami lichtarze z iárzęcemi świecámi. Pod gzemſem fryz obity Adamaſzkiem karmazynowym herbami galonizowanym, nád nim ná gzemſie tákiż kraniec z galonem, franzlą, y kutaſami złotemi. Gzems cáły był rzęſiſto oſadzony świecami iarzęcemi, y lampami obiáśniáiącemi ták kompardymenta niżey wiszące, iako y wyżey gzemſu bleytramy záſtaniaiące okná, y cáłe pod ſklepieniem ſemicirkułowe framugi ná 10. łokci wyſokie, ná ktorych to bleytramach były kſztałtnie málowane okná z záſłonámi w feſtony ułożonemi, y innym przyzwoitym ornamentem.

Wchodzących do Kośćiołá pryncypalne *objectum* iáko Aktu tego, ták y oczu było *Caſtrum doloris* tym kſztałtem wyrobione: We śrzodku Kośćiołá ſtał Poſtument (: ktorego planta w Krzyż ulkielowana:) ná ſiedm łokci długi, ná pięć ſzeroki, á ná trzy wyſoki w marmur ſzafirowy (: náśláduiąc polá złotego Pilawy:) malowany, żyłkámi, modnemi muſzlami, kompardymentami &c. złotem graderowany, gzyms y bazy złote maiący, tákież gęſto wkręcane lichtarze ze świecami, y dwanaście iarzęcych pochodni zktoremi w żałobę przybrani Dworzanie Pani ſwoiey áſſyſtowali, obficie go obiáśniáły. Wpierwſzym tego Poſtumentu Kompardymencie táki czytano nápis:

ANNA
MICHAŁA Woiewody Wołyńſkiego
y
MARCYANNY z OGINSKICH
Woiewodzánki Witebſkiey
POTOCKICH
CORKA,
ADAMA MNISZKA
Chorążego Nadwornego Koronnego
MAŁZONKA,
LUDWIKI ſwoiey Jedynaczki záraz po ſobie zeſzłey
MATKA.
Przyrodzonych talentow Zbior,
Nadprzyrodzonych cnot przykład,
Z powſzechnym wſzyſtkich Stánow żalem
w drugim Małżeńſtwá
w ośmnaſtym kwitnącego wieku ſwego Roku,
Ośmnaſtego dniá Kwietnia,
1758.
z Swiata zebrana
Tę oſtatnią od nieutulenie żałoſnego MAŁZONKA
ſwego odbiera przyſługę.

Ná

Tabl. I

Ná tymże poſtumencie po rogach ná ſwoich bazach ſtały cztery ſnecerſkiey kſztałtne roboty ſuto wyzłocone Oſoby poprzyſiężone Małżeńſtwá cnoty wyrażaiące w iedney ręce ſwoie Inſigniá trzymaiące, drugą wſpieraiące ſię ná kompardymentach wyzłacanych, w których były temu Stánowi, y Oſobom przyzwoite z Piſma S. inſkrypcye. Miłość goreiące trzymała ſerce y nápis: *In Charitate perpetua dilexi Te* Jerem. 31. Wierność pierścień z nápiſem: *Fidem ſervavi* 2. ad Tim. 4. Uczciwość czyli poſzanowanie było z Koroną y inſkrypcyą *Tu ſcis reverentiam meam.* Pſal. 68. Poſłuſzeńſtwo ze złotemi manelami, w kompardymencie nápis: *Sicut Sara obediebat Abrahæ.* 1. Petri 3.

Ná prawym boku tegoż poſtumentu byłá moralnych Cnót J. W. CHORĄZYNY pochwała.

SCIT OMNIS POPULUS MULIEREM TE ESSE VIRTUTIS Ruth. 3.

Zbiór cnoty CHORĄZYNA, Pobożność Domowi,
Miłość, cześć, poſłuſzeńſtwo, y wierność Mężowi,
Starſzym poſzanowanie, łáſkę ſłużącemu,
Przyiáciołom wzaiemność, litość ubogiemu
Swiádczyłá, Te y inne umyſłu Kleynoty
Zwać Ją wſzyſtkim kazały Panią wſzelkiey cnoty.

Ná lewey ſtronie poſtumentu tá była przymiotów rozumu pochwała.

ERATQUE MULIER ILLA PRUDENTISSIMA. 1. Reg. 25.

Roſtropność nád wiek, dowcip godzien podziwieniá,
Z kąd ſzczęśliwe w Naukach wſzelakich ćwiczeniá,
Umieiętność ięzyków obcych, w Hiſtoryi
Znáczná biegłość, niemnieyſza záś z Geografii
Wiádomość wſzelkich Kraiów nád płeć y nád látá,
Ten zwiedziawſzy innego ſzuka ſobie świátá.

W oſtatnim kompardymencie wſpomnionego poſtumentu ná przeciw Wielkiego Ołtarza o świętobliwości J. W. CHORĄZYNY.

GRATIA SUPER GRATIAM MULIER SANCTA Eccl. 26.

ANNA Łaſka z Imienia, cnót licznych promienie,
Niemniey liczne łáſk Boſkich znáczą powtorzenie,
Albowiem bez Twey łaſki hoyny w dary Boże
Nic Swiętego dokazáć ułomność nie zmoże.
Więc gdy ſię ANNY ſzczycim przed Tobą cnotami,
Twoię mamy w Niey wielbić łáſkę nád łáſkámi.

Ná pomienionym wielkim poſtumencie kſztałtnie wyrobioná, ponſowym obita ákſamitem, złotemi liſtewkami, galonami, franzlami, y antabami ozdobna trunna ſtała ná tákichże ponſowych ulkielowanych z liſtewkami złotemi graduſach, wſpieraiąca ſię ná lwich wyzłacanych łapach. Nád trunną w kompardymencie wyzłacanym Portret ś. p. J. W. CHORĄZYNY wiſiał pod Adamaſzkowym karmazynowym pawilonem, złotemi galonami y franzlą ſzamerowanym, złotą u wierzchu Koroną, á nád nią herbownym ozdobny Pilawą, do którego alludowała inſkrypcya, którą Geniuſz ſnycerſką ſztuką wyrobiony, y wyzłacany z prawą pawilonu ſtroną unoſzący ſię trzymał: *Parebit ſignum filii hominis.* á drugi takiż Geniuſz lewą

ſtronę pawilonu trzymaiący náſtępuiące prezentował ſłowa: *Plangent omnes Tribus terræ.* Matth. 24. Trzeci Geniuſz ná barkach ſwoich wſparty maiąc kompardyment z portretem ten ttzymał nápis: *Planget terra, Familiæ, & Familiæ ſeorſum:* Zach. 12. Te inſkrypcye ſtoſowały ſię do żálu Národu Polſkiego Litewſkiego &c. á w ſzczególności Ziemi Przemyſkiey, y Fámilii ták J. W. PANI, iáko y J. W. Iey MAŁŻONKA tym porządkiem.

W Mnieyſzym Chórze *ad cornu Evangelii* między pilaſtrami y świátłem ná ścianie pod pawilonem w kompardymencie złotym był Polſki Orzeł, á nád nim napis:

Occidit aeriæ pulcherrima gloria Gentis. Statius.

POD HERBEM WYKŁAD.

Co Orzeł między ptaſtwem, to między Damami
Cna była CHORĄŻYNA, kiedy żyła známi:
Urodzeniem, rozumem, którym przodkowała,
Urodą, przyiemnością, cnotą, Polſki chwała.

W drugim kompardymencie ku więkſzemu Chorowi nád Pogonią Litewſką inſkrypcya:

Dat populus, dat gratus Eques, dat thura Senatus. Martial.

WYKŁAD.

Tam Polſkie zálecia ło Orlę gdzie Pogoni
Szybki, ále daremny bieg nigdy niegoni,
Raczey tu Rycerz ſtawia ku Aktu żałobie
Poſpólſtwo, Stan Rycerſki, Senat w ſwey Oſobie.

Ná przeciw tych kompardymentów inne dwá *à cornu Epiſtolæ* były, w pierwſzym Lilie Francuſkie, á we śrzodku głowa herbowna Nayiaśn: Krola JMci STANISŁAWA z Domem POTOCKICH ſkolligowanego, nád liliami napis: *Puniceas confunde Roſas, & Lilia miſce.* Auſon.

W Kwietniu w młodości kwieciu gdy cię śmierć zebrała,
ANNO, z Domową Różą Lilie zmieſzała:
Z POTOCKICH Domem w Jedney ſpokrewnieni Głowie,
Pomagaią żałoby wielu Monarchowie.

W drugim pod pawilonem kompardymencie nad Orłem czarnym Ziemi Przemyſkiey herbownym: *Mæſta placet avis.* Sophocl.

Smutná Ziemia Przemyſka, w którey kiedyś żyła
CHORĄŻYNO, Tobą ſię niezmiernie cieſzyła.
Bo która wſzelkim z Ciebie pragnęła ſpoſobem,
Bydź Orląt Polſkich Gniazdem, táć ſię ſtała grobem.

Więkſzy Chór zaczynały dwa wyzłacane Ołtarze, w których Obrazy były Swiętych Domu MNISZKOW, y POTOCKICH; to ieſt S. WOYCIECHA wielkiey Poraitów Ozdoby z nápiſem: *Ipſius & genus ſumus* Actor. 4.

W drugim S. STANISŁAWA KOSTKI z Domem POTOCKICH ſpowinowaconego z inſkrypcyą: *Os de Oſſibus meis.* Gen 2.

Od tego Ołtarza poczynały ſię kompardymenta z herbami załoſnego Domu, y naybliżey ſkolligowanych Familii z J. W. ś. p. PANIĄ, po dwá w iednym kompardymencie.

W pierwſzym nád Oyczyſtym PILAWĄ nápis: *Occultaſq; Cruces gemitu teſtantur aperto.* S. Paul. Nolan. Nad Bramą obozową OGINSKICH. *Caſtra vel æratas morti recludere portas.* Virg.

Wy-

ſłowa:
ná bar-
tem ten
: Zach.
iego Li-
y Fámi-
tym po-

ilaſtrami
acie zło-

nád Po-

rtial.

Epiſtolæ
wa her-
POTO-
nde Ro-

rała,

łowie,

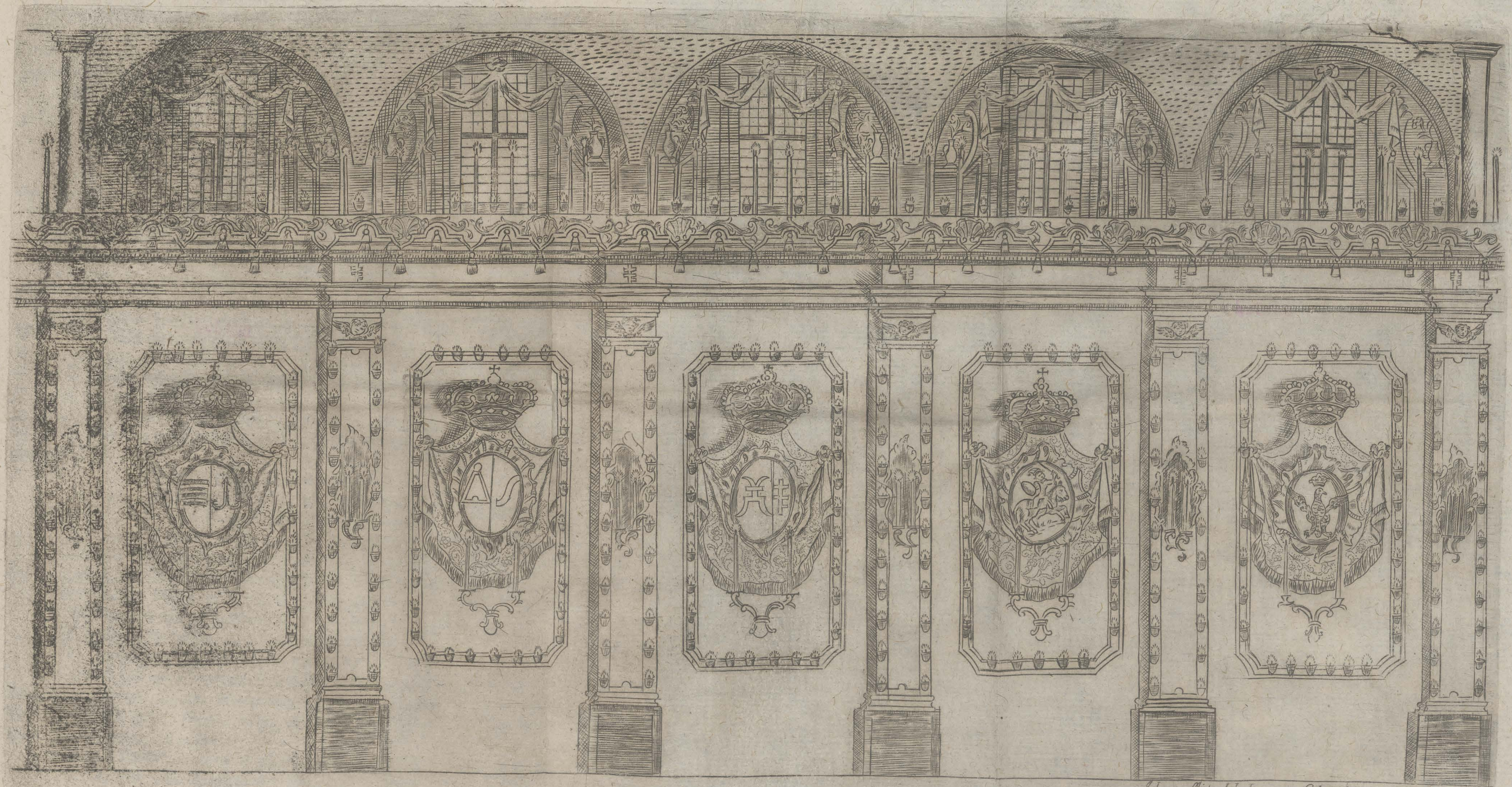
czar-
phocl,

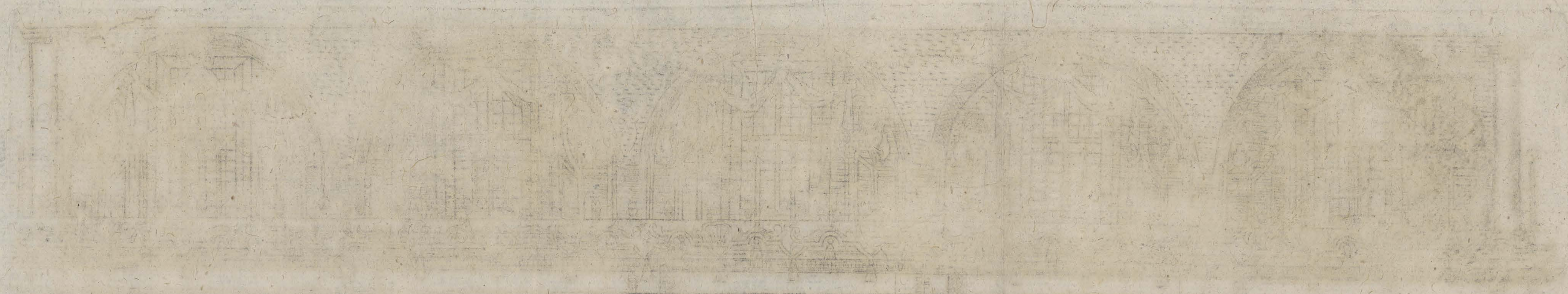
em.
órych
ICH;
piſem:

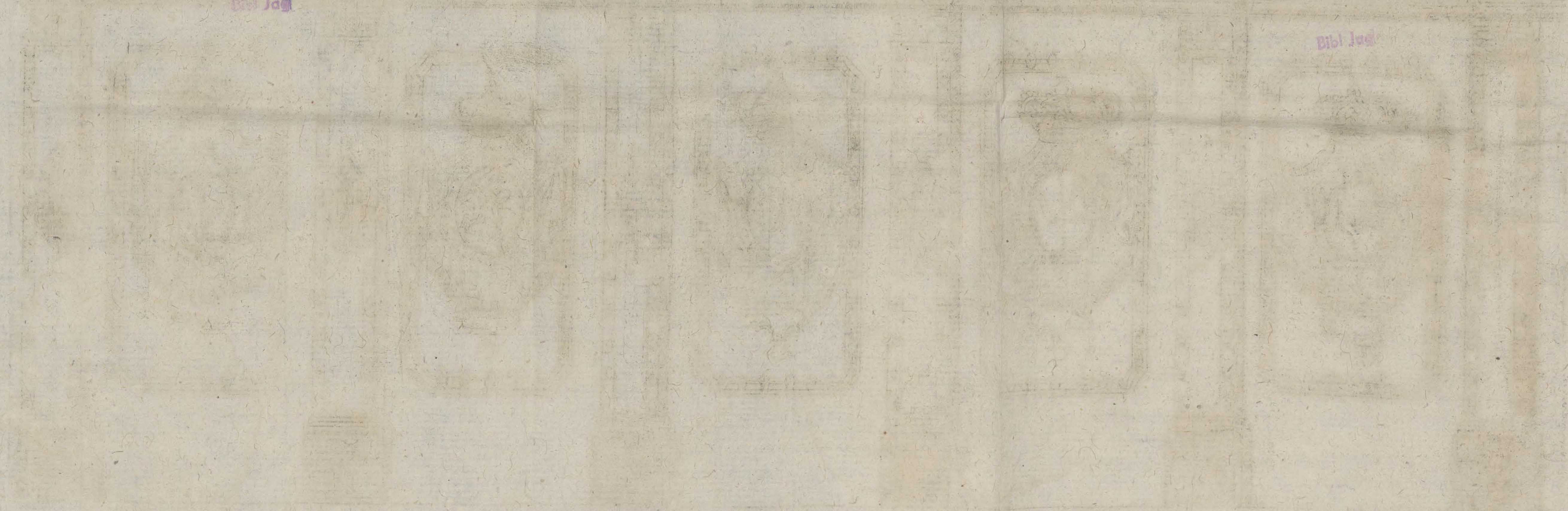
OTO-
Gen 2.
rbami
V. ś. p.

ltaſq;
obo-
Virg.
Vy-

Tabl. II

Wykład alluduie do ſtraty obudwu Domu Pociech.
W Bramę wieczności idąc Krzyż Wielki Domowi
ANNA zoſtawia, który do Niey z żálem mówi:
O Corko! zacoż z Corką ták prędko uchodziſz?
O Mátko co Potomſtwo tylko Niebu rodziſz!
W drugim kompardymencie nád Srzeniáwą LUBOMIRSKICH: *Perq; ſinum lachrymæ fluminis inſtar eunt.* Ovid.
Nád Strzemieniem BRZOSTOWSKICH. *Ingrediar, primoſq; gradus in pulvere ponam.* Virgil.
Nie dawno ná świát weſzła, á Boſkie wyroki
Chcą by pierwſzę w śmiertelnym prochu kładła kroki.
Matka z Corką y całą nádzieią umiera,
Niedziw ieśli Srzeniawa łez powodzią wzbiera.
W trzecim nád Strzałą z gwiazdami KALINOWSKICH nápis: *Sua depoſuit tela, ſuaſq; faces.* Sarbiev.
Nád polem KORSAKOW. *Itur in æterno veſtitos murice campos.* Claud.
Sławne Orężem Domy, y iáſne w honory!
Waſzey chociaż ták zacney, iuż nie płaczcie Cory,
Cnoty, któremi ná tym iáśniáłá padole,
Do wiecznych Iey honorów otworzyły pole.
Druga ſtrona wielkiego Choru záczynáiąca ſię od Ołtarza S. WOYCIECHA Ozdobioná byłá Herbami Familii MNISZKOW. W pierwſzym kompardymencie nád Poraiem czytano: *Vigorq; & gloria florum marcuit.* Theocrit. Nád Kopiami BIELSKICH, *Confractæq; cecidere haſtæ.* Heſiod. Których inſkrypcyi wykład do Imienia J. W. CHORĄZEGO, y nieporownanego żálu Jego z cáłą ſwoią Familią nád młodo zeſzłą J. W. CHORĄZYNĄ alluduiący był táki:
Adama nędzę cały Jego Rodzay czuie,
Smierć, która wſzyſtko kruſzy, wſzyſtkich w nim woiuie,
Skoſiła kwiát, á drugi więdnieie w Poraiu:
Stał ſię z Adamowego padoł płaczu Raiu.
W dalſzym kompardymencie nád Toporem OSSOLINSKICH y Mieczem CHARCZEWSKICH nápis: *Vivet ſemper in armis.* Ovid.
Wnioſła do Mężá ANNA rozmaite cnoty
W Domy, co zá herbowne broń maią kleynoty,
Ná którą Iey przyrzekły; że Im tak ieſt miła,
Iż będzie w ich pámięci y po śmierci żyła.
W trzecim kompardymencie nád herbownym SIEMIENSKICH Brogiem: *Primis ſegetes moriuntur in herbis.* Ovid. Nad Herbem WĘŻYKOW: *Poſitis novus exuviis nitiduſq; per herbas volvitur hic ſerpens.* Virgil.
Mátkę z Córką śmierć w pierwſzym kwiecie z woli BOGA
Koſi, nie iák doyźrzałe zboża żną do broga,
Lecz żyią, y świetnieyſze idą nád obłoki
Iák wąż ſkorę, zrzuciwſzy w grób śmiertelne zwłoki.
Niżey tych z herbami y ná nie napiſami Kompardymentow, widziec bylo ieſzcze karteluſze z inſkrypcyami, y conceptuiącemi ná też Herby Wierſzami,

Ná Orła Polſkiego

Attenuati ſunt oculi mei Jſai 38.

Smierć ANNY każe memu tonąć we łzach oku,
A iuż doſyć blaſk Cnot JEY przytępił mi w zroku.

Na Pogonią Litewſką

Ecce equus palidus, & qui ſedebat ſuper eum nomen ei mors. Apoc. 6.

Smierć ná wybladłym koniu dały widzieć nieba,
Nad Smiercią Twą Iezdzcowi nawet, bladnąc trzeba.

Na Lilie Francuſkie, y herbowną Krola Jmci STANISŁAWA głowę.

Pelagus operuit nomen meum Jonæ 2.

Smierć Roże koſi naymniey nie zmiękczona laty,
Przeto wżalach ſchnie głowa, a więdnieią kwiaty

Ná Orła dwoygłownego Ziemi Przemyſkiey

Quis dabit oculis meis fontem lachrymarum. Jerem; 9.

Nad Twoią Smiercią ANNO dwie ocz płakać mało,
Więc dwugłownemu Orłu płakać ſię doſtało.

Ná herbowną MNISZKOW Rożą.

Quaſi flos egreditur, & conteritur. Iob. 14.

Starła ſmierc kwiat młodośći na popioł ſmiertelny,
Schnie wżalach Roża, każe tak affekt rzetelny.

Ná Kopiie BIELSKICH.

Tulit tres lanceas, & infixit in Corde 1. Reg. 18.

Wſwym po ſmierci Abſalon trzy włocznie zoſtawia
Sercu, a ſerca Domow Smierć ANNY zakrwawia.

Ná Topor OSSOLINSKICH

Natavitq; ferrum. 4. Reg. 6.

Cudownie w Piſmie woda żelaza niechłonie,
A herbowny dzis Topor w nurtach żalow tonie.

Ná Miecz CHĄRCZEWSKICH

Doloris gladius pertranſibit. Luc. 2.

Nadzieia Domu w młodym zmiera wieku Pani!
Ah czyieſz iak by mieczem żal ſerce nie rani?

NA Brog SIEMIENSKICH

Mihi lachrymæ panes. Pſal. 41.

W Herbownym Brogu mniemam że chleba niezbywa,
Lecz nad ſmiercią MNISZKOWY w łzy chleb ſię rozpływa.

Ná Herb WĘZYKOW

Cum morietur homo hæreditabit ſerpentes. Eccles. 10.

Ztego gdy ſię przenoſi CHORĄZYNA Swiata,
w Domu Wężykow w wieczne zal dziedziczy lata.

Na Pilawę POTOCKICH.

Propoſitô ſibi gaudiô ſuſtinuit Crucem. ad Hebr. 12.

Grobowe Chorążyny ſcielą fata łoze,
Krzyż cięzſzy nad połtrzecia dzwigać każeſz Boże!

Ná Bramę OGINSKICH

Et mærebunt, atq; lugebunt portæ ejus. Iſai. 13.

Coż to przytym pogrzebie z krzyżem znaczy Brama?
Nieprzypuſzcza pociechy gdzie ieſt żałość ſama.

Ná

Ná Srzeniawę LUBOMIRSKICH

Deveni in fluctus tristitiæ, Machab. 6.

Herbowna Rzeka miło płynie dotąd w cale,
A dziś ią oto nagłych burzą żalow fale.

Na Strzemię BRZOSTOWSKICH

Post te curremus. Cantic. 1.

Scigać cię tylko łzami można, chyba służy
Teraz do takiey strzemię herbowne podruży.

NA Strżałę KALINOWSKICH

Egressa est sagitta per cor ejus. 4. Reg. 9.

Prędzey nad strzałę młody wiek Twoy ANNO miia,
Przeto ostrzey nad strzałę żal serce przebiia.

Ná Pole KORSAKOW

Dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus. Ezech 87.

Kwiecien niegodzien swego pieknego imienia
Broniąc Herbowney Roży w polu zabawienia.

Ozdoby cáłemu przystroionemu Kościołowi dodawał Wielki Ołtarz, wspaniale *Ordine Toscano* pod samo sklepienie wyprowadzony, w kolor szafirowy marmoryzowány, w pilastrach filonki kolorem przednio rożowym były malowane. Postumentá we trzy kontygnacye tákże *Ordine Toscano*, ná ktòrych postumentách Aniołowie skrzydlaści ná bazach szfeyfowanych, á ná nich były świece iáko też y ná postumentach, á to ták dlá lepszey perspektywy, iáko y obiáśnieniá Ołtarza świátłem ná przemiány w wężyk ułożonym, gdzie sztuká od sztuki ná łokieć byłá oddalona. Zá pilástrami y ściennym ornamentem były trzy Obrazy w perspektywę malowane, krytym świátłem rzęsisto obiáśnione stosuiące się do okoliczności zmarłey záraz zá J. W. Mátką Coreczki, áby nieiáko byłá od Mátki BOGU oddana. Srzedni tedy Obraz był S. ANNY (ś. p. CHORĄZYNY Pátronki) Nayświętszą Córkę swoię BOGU ofiaruiącey, ktòrey w pobocznych perspektywach assystowały dwie ANNY, iedná Prorokini máleńkiego Páná JEZUSA od Symeoná ná ręcę biorąca, druga ANNA Samuelowa Mátká, Synaczká swego BOGU oddaiąca. Nad Obrazami inskrypcya: *ANNA dixit: ablactetur infans, & ducam eum; ut appareat ante conspectum Domini, & maneat ibi*. 1. Reg. 1. Co też wyżey inskrypcyi w trzeciey kontignacyi w kompardymencie odmalowany symbolizował Orzeł pisklę swoie do Słońca, áby się nań zápytrywało wynoszący. Pod gzemsem wielkim tegoż Ołtarza ná mieyscu Kapitellów byli Aniołowie skrzydłaści malowani ze świecami ná nich od ściany Kościelney iedney do drugiey. We śrzodku pawilon koloru karmazynowego z franzlami y kutasami złotemi.

Niedaleko gradusów Wielkiego Ołtarza záczynały się gradusy wspaniałego Tronu dlá J. W. NN. IchMciow Xięży BISKUPOW Celebrantow wystawionego, który cáły był z Adamaszku karmazynowego suto galonizowanego franzlą złotą ozdobnego. Podobny też ornament był Ambony adamaszkiem karmazynowym zewsząd pokrytey.

Ná przeciw Wielkiego Ołtarza Chor muzyczny karmazynowym iáko ściany y piláſtry Adamaſzkiem meblowany, luſtrami zwierciádłowemi ták mnieyſzey iáko y większey formy kſztałtnie ozdobiony. Wierzch iego był z tabulat malowanych y rzniętych w wazony z Kagańcami, y inny ornament świecami obiáśniony. Niżey záś ná ściánách między filarami, w linii wzwyż położonych między pilaſtrami z herbami kompardymentow, wiſiały dwa kſztałtnie w formę ſerc goręiących wyrobione kómpardymenta, ieden J. W. MAŁZONKA, drugi J. W. MAŁZONKI herbem náznáczony, ſpaiaiące ſię inſkrypcyą: *Quis Nos ſeperabit... neq; Mors!* ad Rom. 8. w których śrzodku były wierſze ſtoſuiące ſię do nádzwyczaynego żálu J. W. CHORĄZEGO z nieoſzacowaney ſtraty ták zacnego Przyiácielá, y nieiáko wzaiemne pożegnania zawieráiące.

W kompardymencie tedy J. W. CHORĄZEGO herbem náznáczonym, tá była allokucya:

Ozdobo Domu Twego, cnót wſzelákich Wzorze,
Kochanie Przyiácielá, cnych przymiotów Zbiorze,
Gdy mi Cię śmierć odbiera o MAŁZONKO miła,
Wſzyſtko bierze, czymeś mnie ubłogoſławiła!
Ná tey, tákiey, ták wielkiey, ſtraty opłakánie,
Bym cały we łzy ſtopniał, ieſzcze łez nie ſtanie.
Będę Cię iednák ścigał myślą, ſercem, łzami,
Wſzyſtkiemi ſkróconego życia momentami.
Bez Ciebie wſzelka chwila ták mi ieſt nie miła,
Iż mi życie ieſt śmiercią, śmierćby życiem byłá.
Więc wróć ſię, lub iá niechay życiá tego bidę
Zrzuciwſzy, do ſzczęśliwey Twey wieczności idę.
Zámiáſt Roż, com kolcami teraz uwieńczony,
Twoy Domu, moy Krzyż żálow, wezmę do Korony.

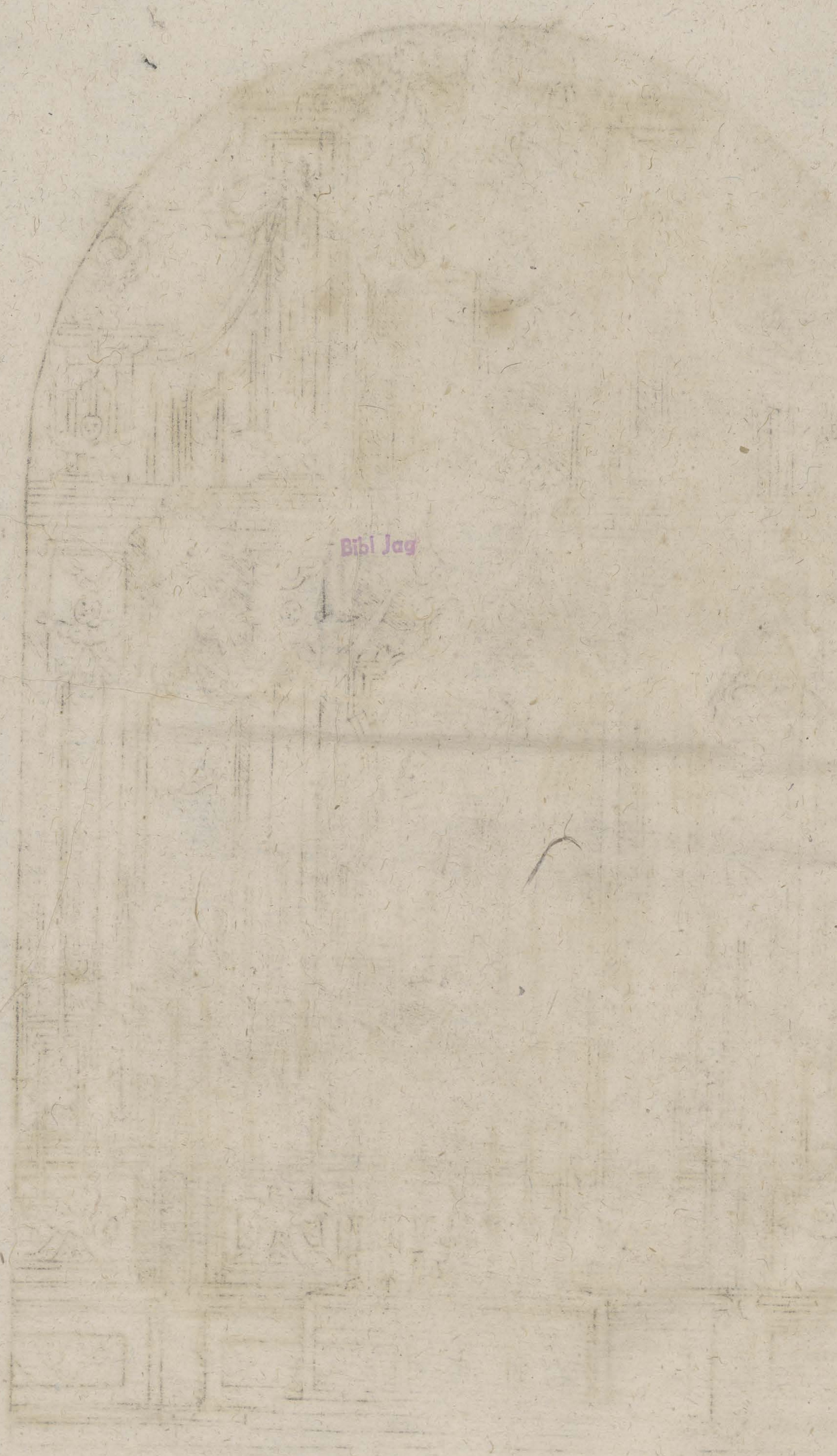
W drugim záś kompardymencie od J. W. Małżonki odpowiedź.

Tá ieſt ſłabość częſtokroć náwet ſzczerych chęci,
Ze iák przyiáciel z oczu ták niknie z pámięci.
Lecz inſza Twoia przyiáźń MAŁZONKU kochany,
W ktorego ſercu z moiey śmierci wieczne rany.
Wiedziałam iák mnie ſobie wyſoce ſzacuieſz,
Wie iuż teraz świát cáły, widząc iák żáłuieſz;
Tyle ma tego świadkow ile łez, weſtchnienia,
Jle ieſt ſerdecznego znakow uteſknienia,
Już Niebo, ziemia y ta co życie odbiera
Wie śmierć, że náſzá przyiáźń z życiem nieumiera.
Taki affekt ábym Ci godnie odwdzięczyła,
Potrzeba bym w wieczności, nie docześnie żyła.
Ani teſkniy ADAMIE, Ráy Twym Rożom cnota
Twa przynieſie, moy będzie Krzyż Drzewem żywota.

W tak adornowanym Kościele, tákże w pobocznych z obu ſtron Káplicach y po Kruczgankach Kościelnych przed licznemi

Tabl. III

mi O
numer
á koń
przez
liczne
WSKI
zanie
ŁYSZ
wa Do
padłeg
mowę
ko do
Staroſt
Warſza
RAKO
Kanoni
IMci P
ciego d
tus Græ
ney cel
żeńſtwo
myſki.
náſtępui
ná ten
mnionyc
TOCKI
Wołyńſk
mieńſcy
Káſztela
ſki Horo
ſztyńſki
Dołżańſk
Krzeczko
wſki, Sta
nik, Hu
ſarz Zien
rowſki K
grodzſcy
ſztelanico
Podſtolic
myſka y
Lwowſki
wſcy Ch
Choynacc
chowſki y
Turkuł P
cławſki,
wſki y Mi

mi Ołtarzami zaczynały ſię o godzinie piątey, Mſze Swięte *à numeroſo Clero Sæculari & Regulari, tam Latini, quam Græci Ritus*, á kończyły ſię około godziny wtorey z południá. Po Wigiliach przez Zákony *& Clerum Sæcularem* ſpiewanych pierwſzego dniá przy liczney y wyborney Kapeli Celebrował J. W. JMść X. OSTROWSKI, Biſkup Inflantſki, Coadjutor Kujawſki ile Gość. Kázanie záś, ktore tego dniá bydź miáło przez W. JMci X. MAŁYSZKA, Kánoniká Katedralnego Przemyſkiego, Oboyga Prawa Doktora, dlá Jego paroxyzmu febry ná tęż godzinę przypadłego odłożono ie ná dzień náſtępuiący. Po kondukcie miał mowę *ſtylo & oris facundia* niemniey wſzyſtkich kontentuiącą iáko do żálu pobudzaiącą J. W. JMść P. MICHAŁ MNISZEK Staroſta Przyſtáńſki, Poſeł z Ziemi Lwowſkiey ná Seym Walny Warſzawſki. Drugiego dniá ſolennizował J. W. JMść X. SIERAKOWSKI Biſkup Przemyſki, kazał záś wſpomniony W. JMść Kanonik wieloraką ſzkodę w utraconey przez śmierć J. W. ś. p. IMci Páni CHORĄZYNY wyborną rozwodząc wymową. Trzeciego dniá J. W. JMść X. SZUMLANSKI, Biſkup Przemyſki *Ritus Græco-Uniti* przy Kapeli ſwoiey z wybornych głoſow złożoney celebrował, á czwartego dniá żałobne zákończył Nábożeńſtwo J. W. JMść X. PRUSKI Biſkup Taneńſki Suffragan Przemyſki. Lubo záś wielu z záproſzonych Gości to dlá bliſko náſtępuiących Seymikow to dlá inſzych ſwoich *legalitates* ná ten Akt nieſtawili ſię: Przytomni iednák byli krom wſpomnionych J. WW. Ich-Mciow XX. BISKUPOW, z J. WW. POTOCKICH JMść P. Woiewoda Bełſki. IMść Pánny Woiewodzanki Wołyńſkie. IMść Páni Stárościná Szczerzecká J. WW. PP. Siemieńſcy Lwowſcy, Morſki Przemyſki, Uſtrzycki Inowłodzki, Káſztelanowie. Podoſki, Podkomorzy Dobrzyńſki. Siekierzyńſki Horodelſki, Tarło Skalſki, Bielſcy Czerwonogrodzki, y Rabſztyńſki, Konarſcy Przyłuſcy, Zielonka Dołhańſki, Borzęcki Dołżańſki, Mniſzkowie Starzawſki, y Przyſtańſki, Gumowſki Krzeczkowſki, Nowoſieleccy Kuſztynſcy, Turkuł Czernielowſki, Staroſtowie. Drohoiowſki Sędzia Ziemſki, Uſtrzycki Stolnik, Humnicki Podczaſzy, Siedliſki Podſędek, Niedzwiecki Piſarz Ziemſki, Drohoiowſki Miecznik, Konopacki Skarbnik, Rytarowſki Komornik, Przemyſcy. Roſnowſcy Chorąſtwo Czerwonogrodzſcy, Charczewſcy Przemyſcy, y Słońſcy Kaſztelanki y Kaſztelanicowie. Wolſcy Kaſztelanicowie Przemyſcy. Borzęcki Podſtolic W. X. Litewſk: Karwowſka Piſarzowa Grodzka Przemyſka y Skarbnikowa. Błażewſcy Vice-Staroſta y Woyſki Lwowſki, Skarbnik Bełſki, y Podczaſzy Zydaczewſki. Sierakowſcy Chorążycowie Krakowſcy. Stawſki, Podſtoli Sanocki. Choynaccy, Łowſtwo Zydaczewſcy. Otoccy Chorąży Czerniechowſki y Łowczy Podolſki. Fredrowie Chorąſtwo Łomżeńſki. Turkuł Pułkownik Woyſk J. K. M. Pokutyńſki Podczaſzy Bracławſki, Morſki Chorążyć Dobrzyńſki, Roſſowſcy Stolnik Liwſki y Miecznik Mielnicki, Wicki Miecznik Trębowolſki, Wi-

ſtoccy Cześnikoſtwo Łomżeńſcy, Lubek Porucznik Znáku Páncernego, Krainſcy Stolnik Drohicki, y Cześnik Bielſki, Jaſzowſcy Miecznik Zytomirſki y Stolnik Nurſki, Sałaccy Cześnikowie Bidgoſcy y Smoleńſki, Kochańſki Komornik Lwowſki, y innych Ziemian Lwowſkich, Przemyſkich, Sanockich znaczna liczbá: Nadto z Prześwietnych Kapituł J. WW. znaydowało ſię Prałatow Ich-Mość XX. Czołháńſki Scholaſtyk Lwowſki, Wiśniowſki Kanonik Płocki. Hrabia Kraſicki Proboſzcz, Sliżewſki Kantor, Otocki Kuſztoſz, Krzyżanowſki Kanclerz y Officyał, Wykowſki Deputat ná Trybunał, Kocińſki, Witoſławſki, Troupp, Małyſzko, Łękawſki &c. Kanonicy Przemyſcy. Ci wſzyſcy y inni Goście przez te wſzyſtkie dni ná Sali Pałacu J. W. CHORĄZEGO Nadw. Koronnego obficie traktowani byli u ſtołow Cukrami piękną inwencyą w herby Familii ták J. WW. Potockich y Mniſzkow iáko y przytomnych pryncypalnych Gości miſternie wyrobione zaſtawionych.

9000.

